

Diana - Bertha Krausser

**VLAD DRACULA
&
CORONA
TRANSSYLVANIÆ**

*~ Scripta ~
„Monetarum regalium”*

Documente brașovene aparținătoare lui
VLAD ȚEPEȘ

„Monetăria regală”

Pozele de oraș & grafica portretistică aparțin autorului

Traducerea dictonului latin pagina 1: „Vorbele zboară, înscrisele rămân”

EDITORI:

Manager Iuliana Răducan
Referent Elena Dițu

COPERTĂ ȘI MONTAJ FOTO:

Diana-Bertha Krausser

CORECTURĂ:

Sandra Reit

TEHNOREDACTARE:

Ramona Marinescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Krausser, Diana-Bertha

Vlad Dracula et Corona Transsylvaniae: scripta "Monetarum Regalium" / Diana-Bertha Krausser. -

Brașov: Creator, 2020

ISBN 978-606-029-405-4

94

© **EDITURA CREATOR**, 2020

PENTRU PREZENTA EDIȚIE



Str. Zaharia Stancu, Nr. 21A, Brașov, România

E-mail: editura@libris.ro

Tel.: 0720 539533



Str. Mureșenilor nr. 14, Brașov, România

Tel.: 0268 477 799

E-mail: office@libris.ro

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

Editura **CREATOR** face parte din grupul de firme **Libris**

Cuprins

Prefața autorului	6
Inventarul scrisorilor „Dracula” de la Arhivele Brașov.....	13
Documentul care atestă monetăria în Brașov.....	19
Traducerea documentului latin	24
Imobilul unde a fost monetăria „Dracul”	33
Motivele fondării monetăriei la Brașov	37
Sigismund de Luxemburg și „Ordinul Dragon”	44
Incunabula Nürnberg „Brassovia”	47
Mistificarea turistică de la Sighișoara	48
Familia de bancheri „Medici”	52
Tipografia de la „St. Nicolae”	54
Numismatica regilor de Neapole-Sicilia-Ungaria	58
Heraldica comitatului.....	60
Mitul lui „Dracula” s-a născut în Burzeland	63
Cinci legende scurte despre „Katharina din Corona”	71
Legenda saniei cu merinde	73
Legenda unui lebeduț	75
Legenda de la „Snurgang”	79
Legenda „Răpirii Katharinei”	81
Legenda „Inimii de aur”	85
Transilvania și Brașovul pe timpul lui „Dracula”	89
Hărți vechi ale Transilvaniei și Brașovul istoric	92

**MONETĂRIA REGALĂ A FAMILIEI „DRACUL”
A FOST LA BRAȘOV ÎN IMOBILUL „CASA
SFATULUI” (azi „Muzeul de Istorie”)**



*„Monetaria” („Argintaria”) s-a fondat în numele și cu aportul regelui
Ungariei și al Poloniei, Vladislav III Jagiello (1440-1444), fiind menționată
în documentul oficial emis de voievozii Transilvaniei: guvernator-palatin
Ioan Corvin De Huniad (1430-1456) și Nicolaus de Wylak,
în anul 1441, 16 octombrie.*

*Acest înscris este edificator istoric privind faptul că familia „Dracul”
(doc. „Drakwl”) a avut domiciliul, investițiile și proprietățile în Brașov.*



*„Moneta Civitatis Coronensis” 1600 - „Deo vindici Patriae”
(Moneda Cetății Corona cu motto „Dumnezeu a salvat patria”)*



„Florini” din timpul lui Sigismund de Luxemburg (1400)



*Florini din aur; perioada lui Ludovic D'Anjou (1342-1382)
și a succesoarei sale Maria D'Anjou*



Florini din perioada lui Albert De Habsburg (1438)



Grossi praghezi 1450 · Denar genovez (1456) · Florini ai lui Matthias Corvin (1458-1490)



Florini din perioada „Corvin” (1460) · Ducat din timpul lui Vladislav II Jagiello (1490-1516)



Monede tip „Vlad Dracul” pretins „bulgare” în istoriografia românească, au scut ungaro-transilvan folosit și de Cetatea „Brassovia”, respectiv „Ladislau Kanissa” (mijloc), precum și insigna Ordinului „Dragon”.

Ladislaus „Blaz” Dracula

*De Kanissa et Lossonz, D'Istria, Severin,
„Scepusium” (Zips), De Monaco..., D'Anjou-Valois etc. -
numit mitic popular*

«VLAD ȚEPEȘ»



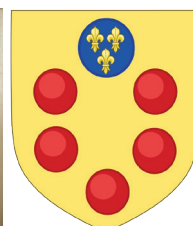
a deținut din 1440 concesiunea bancară a FLORENȚEI (*Firenze*) - capitala Ducatului Tuscania (*Toscana*) -, unicul stat desemnat de Papalitate de a emite în Regatul Ungariei moneda numită până astăzi „FLORIN” (*forint*).

Datorită acestei convenții, blazonul Seniorilor De MEDICI, „cinque Palle” [Italiană cinci perle, globuri], a fost atașat ca panaș frontal la ștema din „Corona Lapidosa” (*coroana de perle*) pe care „Vlad Țepeș Dracula” o are (*în poziție inversă*) în binecunoscutul portret din 1456.

Blazonul „Corvin VL” din interiorul monumentului basilical „Biserica Neagră” (*ștânga*), respectiv acela al Casei „De Kanissa” (*dreapta*) - unde culoarea verde a celor doi dragoni arată exact simbolistica cromatică a finanțelor -, au aparținut inițial „Dragonului Vlad Țepeș”.

În perioada medievală, emisia și nomisma regională [circulația monetară] se organiza exclusiv cu aprobarea Papalității, la propunerile regilor și principilor, fiind singura instituție supremă din Europa - până la 1550 -, care acorda „Bulla” (*documentul sigilat în aur*) de funcționare a unei banci.

Acest privilegiu financiar fusese obținut în sec.XV numai de două orașe ducale din Italia: Florența, fief al „Casei de Medici” (*blazonul stânga și dreapta*) și Republica „Serenissima” Veneția.



În Regatul Ungariei, Florența (*spaniolă „Florenzia, italiană Firenze franceză Florence turcă „Florans”*) obținuse administrația finanțelor regale și a emisiei monetare numită „FLORIN” („*fiorin*” de la „*Fleur de lis*”: „*Floare de crin*”, *maghiară „forint*”), după blazonul stemei sale urbane precum și al Casei Regale franceze „D’Anjou” (*italiană „D’Angio”*) care a fost pe tronul ungar între 1308-1438.

Acesta este și motivul pentru care cel mai grandios monument bazilical din Transilvania și Regatul Ungariei: „Catedrala Episcopala Sf. Maria” sau popular „Biserica Neagră” (1377-1477) are ornamentația blazonului Angevin.



Însăși apropierea „Monetăriei Dracul” de acest edificiu maiestuos al Brașovului, arată strânsa legătură dintre finanțele medievale și Scaunul Pontifical, însemnul „Divinității” (al Providenței) fiind prezent până astăzi pe frontispiciul străvechiului imobil al „Casei Sfatului”.





**Motivele de a fonda la Brașov, în Regatul Ungariei,
- prin patenta emisă de Papa Eugenius IV -,
o „Monetărie” și „Bancă” a familiei „De Medici”
prin personajul princiar „Vlad Dracul” -,
în anul 1441, 16 octombrie,
au fost următoarele:**

1. era cel mai mare „emporium” (*antrepozit, centru comercial si producator de arme si marfuri - ital. terg, borgo - franc. la ville, le marché - span. burgo, feria - germ. der Stadt, der Markt - magyar: vásár - polona: targ*) din extremitatea frontierei est-europene
2. era cel mai apropiat oras european (*romano-german*), de Marea Neagra si Delta Dunarii (*de unde se aducea „caviarul”*)
3. era cel mai apropiat centru de asistență rapidă militară catre factoriile genoveze Giorgio, Braila, Galati, Moncastro (Cetatea Alba) etc.
4. era orasul „proximus turcis” (cel mai apropiat de „turci”), de Constantinopol (*Istanbul*) si de peninsula Crimeea („*tatari*”).
5. se edificase cea mai mare structură basilicală gotică a Romei din extremul estic european: Catedrala „St. Maria” („*Biserica Neagra*”)



„BRASOV” în extremitatea estică a Europei în perioada Imperiului Habsburgic al lui „Carlos Quinto” (Carol V 1500-1558), „BRASOV” în extremitatea estică a Europei în perioada Imperiului Habsburgic al lui „Carlos Quinto” (Carol V 1500-1558)



Europa în sec.XV

Atât hotarele sud-estice ale Transilvaniei cât și teritoriile aferente Deltei Dunării , erau în permanentă supraveghere de către cea mai mare bază militară est-europeană cu centrul în marea Cetate a Brașovului (greacă ebraică „Stephanopolis” - „Cetatea Coroanei”), centru paramont așezat strategic în interiorul Arcului Carpatic și în apropierea zonei petrolifere...

Scopul principal al armatei lui „Țepeș” în acest loc era securizarea regiunii și a căilor comerciale de peste munții Carpați frecventate de Cetățile-factorii genoveze „Giorgio” „Brăila” și „Galați”.

Nucleul de atac vizat întotdeauna de „invadatorii turci” și de numeroasele clanuri de „bandiți” aliați acestora, era - evident -, bogatul Comitat al „Țării Bârsei” și chiar capitala sa: „BRASSOVIA”.

„Vlad Țepeș” a avut posibilitățile materiale și politice de a deține o armată permanentă de 30,000 de condottieri (mercenari italici, spanioli, franci, catalani, basci, portughezi, valoni, flamanzi, germani, englezi, scoțieni etc.), cantonați în tot Comitatul „Burzeland” (variațiune Germană „Burzenland”) sau „Terra Burcia” (Barsa, Barcza etc.), ținut numit de unii cartografi pentru a desemna Cotitura Carpaților:

„Sinu Saxonicus” („Curbura sașilor” - „Sînu săsimii”)

„Condottierii” erau mai ales din nordul Italiei, din Lombardia, Romagna (Veneția) și Toscana. Pe lângă aceștia veniseră și cavaleri francezi cu steagurile și suita lor, chiar Granzi de Spania cu unitățile antrenate în războaiele cu sarazinii („Reconquista”), fiind menționate de cronicarii contemporani lor, chiar și detașamente scandinave și irlandeze („galice”).

De asemenea, unități din Galiția polonă erau plasate în locații secrete din masivele Poștăvar și „Piatra Craiului”, pentru custodia Pasului „Bran”.

Trebuie avut în vedere permanent că „DRACCO” („Dragonul”) simboliza pe atunci și un „gardian sever, de tezaur” și nu avea încă nimic în comun cu „entități malefice” (diavol, demon etc.).

Sintagma „DRAC CULLA” definea tot în italiană „leagănul” și „reședința” prințului „Dragon”, iar „cula” (cu un singur „l”) era veșmântul monahal, cu mâneci largi și glugă (ex. „Vlad Calugarul”...)

„DRAC COLLE”- termen tot italian, care apare și în cronicile germane -, însemna „Muntele sau Trecătoarea/Pasul Dragonului” arătând localizarea exactă a citadelei sale de atunci: la poalele muntelui „Tempa” („Tâmpa”), spre „Cheile lui Solomon”, „Poiana” și trecătoarea Branului.

„DRAH KUL” (prescurtat „DRAKUL”) la cehi (slovaci) însemna exact: „Parul/stâlpul/țeapa Dragonului”.

Iar «kula» în polonă: „glonț, glob” și, cu alt înțeles regional aici, din turcă, însemna un „turn, castel sau loc fortificat”.

Cartierul său general (în polonă: „wladza”: autoritate, putere supremă) era în zona de sus a Brașovului, așa-numita „Senioria” (italiană „Ducat”) sau „voievodala”, de la „Sf. Nicolae”, cunoscută popular de secole: „Podragul” „Terci” sau „Ciocraq”, iar de italici drept: „Cioccorocca” (azi „C. Lacea”) „Cetatea Buturugii” (simbolul unei „baze”)

Întreaga armată Cruciată era sub comanda supremă a Prințului „Vlad Țepeș Dracula” - „Duce” sau „Voievod”, guvernator militar al sudului și estului transilvan zis și „generalissim” -, gata să facă față la orice atac turcesc și tătăresc spre avanpoșturile transcarpatice.

Prin poziția și de „Comes siculorum” („Conte al secuilor”), cumula trei titluri nobiliare și era deja temut de toți sub apelativul popular de „Țepeș” („Impilatorul” și „Trăgător în țeapă”).

El a și fost acela care a împânzit toate locurile de arie, zonale și regionale cu inscripții latinești (numite popular: „ungurești”...) din care nu lipsea termenul „Principis [possessiones]” (proprietatea principelui).

De la acest cuvânt - neînțeles de către „balcanici și chirilici”...-, se presupune că ar mai fi provenit cognomenul „Țepeș” („Cipis”).

Sașii brașoveni l-au considerat pe „Herzog Trakle” (Ducele Dracula) nu atât un „protector” sau „gardian” - cum se autoîntitula -, ci mai mult „omul lui Hunyadi”, loial „Corvinilor”, un supraveghetor iritant, un șef al „poliției secrete” în arealul lor „germanic”, privilegiat comercial de toți regii Ungariei până atunci.

De aceea îl priveau pe „Dux Dracula” [ducele, voievodul], drept un ocupant militar camuflat și un controlor intransigent al noilor legi emise recent în Transilvania de către „Ioan Corvin De Huniade”, în contextul Cruciadei care începuse încă din primăvară.

Marele oraș „Brassovia” depindea direct de „Coroană” astfel că „ghildarii sași” - displăcându-le în general „Latinii” și chiar magnații ungari -, obișnuiau să facă plângeri dese împăratului Romano-German, („Frederick III”) protectorul lor „de facto”...

Mai mult, „Țepeș” îndeplinea și funcția de „vilic regal” (latină administrator) al întregii regiuni a Carpaților meridionali și de Curbură numită de pe timpul regilor ungari și „Fundus regius” (proprietate regală), păzind riguros și implacabil - prin „skiorii” săi...-, fauna și mai ales materialul lemnos foarte periclitat pe timp de iarnă...

În acest sens - conform legendelor montane -, chiar dăduse ordine precise de a se aplica pedepsele pe loc, nediscriminativ, tuturor „braconierilor”, numiți curent de el „bandiți” „infami” și „criminali” - mulți fiind oameni simpli, bătrâni, femei și chiar copii -, prinși și „trași în țeapă” drept exemplu, exact în copacul tăiat sau în așchiile buturugii rămase.

Scandalul care a izbucnit - în perioada campamentului cruciaților -, cu figuri notabile ale patriciatului săsesc brașovean și care a avut repercursiuni vamele și comerciale, a fost strâns legat și de politica sa bancară și datoriile pe care le aveau aceștia către

„MONETĂRIA DRACULA”

Prezența permanentă a lui „Vlad Țepeș” în Cetatea Brașovului în iarna 1455-1456, se anunța destul de tracasantă și împovăraătoare pentru sași, fiind permanent suspectați de complot și felonie [tradare]...

Se pare că în absența unor contingente militare teritoriale „saxone” [săsești], trimise chiar de el peste munții Carpați - în expediții de recunoaștere spre porturile dunărene -, „Il Principe Dracole”, împreună cu „condottierii” [mercenari italieni] și câțiva cavaleri francezi și-au depășit atribuțiile încredințate ca apărători și protectori ai zonei...

Deși avea câțiva buni amici printre comercianții „sași” și ghildarii germani [patroni austrieci sau flandrensi de „arte” și corporații] - care îl agreau pentru că le asigura unele privilegii comerciale și suport militar, „Țepeș” a reușit să își facă însă rivali de moarte pe unii din aleșii orașului.

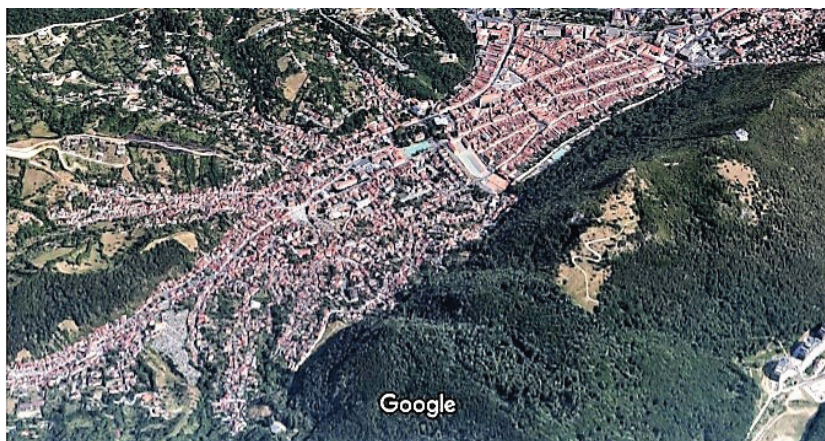
Elementul de lansare al viitoarelor „intrigi săsești” care i-au împiedicat parțial EPOSUL privind scutul inexpugnabil în fața migrațiilor invazive „turco-tătare” și de a păstra - într-o lume periclitată de prăbușire -, cultura și civilizația Europei atât în Transilvania cât și peste munții Carpați, s-a întâmplat în Cetatea „Coronei”, la începutul lunii decembrie, a anului 1455.

În niște scrisori anonime - unele interceptate de ofițerii săi -, trimise de „nobili sași indignați”, în perioada „Festivităților Natale” („Crăciun”), la Buda regală, la împăratul de la Viena, la Nürnberg și chiar Suveranului Pontif, la Roma, „Printul-Duce Vlad Dragulia” - deja la a doua sa căsătorie... -, era acuzat, împreună cu „Latinii din suită”, de comiterea unor „fapte imorale” și chiar de periclitarea securității locuitorilor...

Era blamat mai ales de faptul că, având prerogativele de „Guvernator militar” („voievod” sau „Duce”, conducător suprem regional) implicit „Șef al Poliției” și-ar fi încălcat propriile principii și regulamente de pază și protecție...



Hartă a Transilvaniei „saxone”, aflată la Cluj și elaborată tot la Școala brașoveană de cartografie, având topografic „însemnul inimii” spre comitatul „Burzeland” (latină „Burcia” - Terra Barsa). Singurul oraș regional scris în majuscule este „Corona” (latină) „Stephanopolis” (greacă, ebraică) „Cronstatt” (germană Kronstadt). În legenda acestei „tabula” se menționează expres ca „litera H”, adăugată toponimului „Brasso” (Brașov), este în „hungară” (limba maghiară).



Cele două cetăți istorice ale BRAȘOVULUI: cea de sus, colinară, cu Biserica militară/voievodală și abația „Sf. Nicolae” și fostul Castel medieval regal submontan, sit dispărut după 1850 (stânga) - și cea de jos, săsească, de „emporium” [depozit, terg] și de „arte” [corporații/„bresle”], cu Basilica episcopală „Biserica Neagră” și înconjurată de „muris” [ziduri de fortificație] (dreapta)